

DRAAMAOPETUKSEN MERKITYSTÄ KOULUISSA EI YMMÄRRETÄ

Tuntijakotyöryhmä ei esittänyt draamalle itsenäisen oppiaineen asemaa edellisen (2010) tuntijako-työryhmän tavoin. Näin toimittiin, vaikka hallitusohjelman mukaan valmistellun tuntijaon tulisi vahvistaa taito- ja taideaineiden opetusta. Miksi uusi esitys on jättänyt huomioimatta edellisen työryhmän tekemät linjaukset? Tuntijakotyöryhmä määrittelee kyllä raportissaan draaman valinnaiseksi taideaineeksi kouluissa.

Työryhmän mukaan draama on taiteen ja sitä myöten taidekasvatuksen itsenäinen osa-alue, jolla on oma sisältö ja metodiikka. Draamaopetuksella voi sen mukaan saavuttaa tavoitteita, jotka eivät sisälly muiden nykyisten oppiaineiden tavoitteisiin kuten kehittää myös yhteiskunnassa toimimisen kannalta keskeisiä valmiuksia.

Opetusministeri Jukka Gustafsson (sd) on ilmoittanut kannattavansa toiminnallisuuden lisäämistä opetussuunnitelmaan ja maininnut esimerkkeinä taideaineista musiikin ja kuvataiteen.

Kuitenkin draama on toiminnallisin kaikista taideaineista. Draamaopetuksen perusidea on "irti pulpeteista".

Tuntijakotyöryhmällä on ollut käytössään raportti EU:n toimeksiannosta kahdeksassa maassa tehdystä laajasta DICE-tutkimuksesta, joka osoittaa, miten paljon paremmassa asemassa ovat ne oppilaat, jotka ovat saaneet osallistua draama-/teatteritaiteen opetukseen, kun heitä verrataan niihin, jotka eivät ole tällaista opetusta saaneet.

He saavat muiden muassa parempia arvioita opettajiltaan, pitävät enemmän koulunkäynnistä, ovat parempia ongelmanratkaisussa, ovat suvaitsevampia suhteessa vähemmistöihin sekä ovat huumorintajuisempia ja empaattisempia.

Opettajankouluttajina, draamaopetuksen- ja tieteenalan asiantuntijoina väitämme, että työryhmä ei ole huomionnut maassamme draamaopetuksen alueella tapahtuneen kehittämistyön laajuutta ja merkitystä.

Tehtyyn esitykseen ei ole vaikuttanut toimittamamme informaatio koulutettujen draamaopettajien määrästä ja alueellisesta kattavuudesta. 2000-luvulla on maassamme tehty 15 alan väitöskirjaa, useita lisensiaattitöitä ja lukuisia pro graduja. Koulutettuja opettajia on yli 3000 ja draaman perus- ja täydennyskoulutuksen suosio on kasvanut jatkuvasti.

Kouluihin ja yhteiskuntaan yleisimminkin vaaditaan lisää yhteisöllisyyttä, ja syrjäytymistä halutaan ehkäistä, mutta tätä tarkoitusta erityisesti palvelevan draaman mahdollisuudet halutaan jättää käyttämättä.

Draama on taidekasvatuksen yhteisöllisin muoto, joka soveltuu kaikenlaisille oppilaille. Yhdessä toiminen ja kokeminen yhdistävät. Draama ei ole oikotie onneen, mutta se on konkreettinen keino ehkäistä syrjäytymistä ja lisätä yhteisöllisyyttä.

Miksi tuntijakoesitys ei pidä mahdollisena antaa kaikille oppilaille tasavertaista ja yhtenäistä mahdollisuutta opiskella draamaa koulussa?

Tapio Toivanen
teatteritaiteen tohtori
Helsingin yliopisto

Hannu. M. Heikkinen
yliopistonlehtori, draama-/taidekasvatus
kasvatustieteiden tohtori
Oulun yliopisto

Erkki Laakso
kasvatustieteiden tohtori emeritus
Jyväskylä